

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/67/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711216677
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6711216677.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi O. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. N. - I. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie sumy 556,20 eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen zo dňa 15. 01. 2013, č. k. 10C/277/2012 - 70, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým rozhodol, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania voči navrhovateľovi nepriznáva, m e n í tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť trovy prvostupňového konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, vo výške 88,30 eur a zaplatiť ich k rukám právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, J. Kráľa 5/A, Lučenec, na účet vedený v D. banka, a.s., T., číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Navrhovateľ je povinný nahradiť trovy odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, námestie Legionárov 5, Prešov, vo výške 24,23 eur k rukám právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, J. Kráľa 5/A, Lučenec, na účet vedený v D. banka, a.s., T., číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil, rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi vo výške 26,37 eur a vyslovil, že odporcovi ani vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania voči navrhovateľovi nepriznáva.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ podal na súd návrh dňa 21. 11. 2011, ktorý dňa 08. 01. 2013 zobrať späť. Súd podľa § 96 ods. 1, 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej „O. s. p.“) konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p., pričom zohľadnil procesné zavinenie navrhovateľa na zastavení konania, ale keďže odporca trovy konania neuplatnil a žiadne trovy mu ani nevznikli, súd mu náhradu trov konania nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nepriznal náhradu trov preto, lebo nepovažoval trovy konania vedľajšieho účastníka spočívajúce v trovách právneho zastúpenia za účelné pre uplatňovanie alebo bránenie práva odporcu. Právnu pomoc spotrebiteľom fakticky poskytuje advokát a nie občianske združenie - keďže občianske združenie na plnenie svojho poslania potrebuje pomoc advokáta, nie je možné na to vynaložené náklady považovať za účelné v tom zmysle, ako túto účelnosť chápe ust. § 142 ods. 1 O. s. p. v občianskom súdnom procese.

Proti rozhodnutiu sa odvolal vedľajší účastník. Rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka žiadal zmeniť tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania vo výške 88,30 eur a trovy odvolacieho konania vo výške 26,07 eur.

Namietal, že konanie bolo skončené zastavením v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania, preto je nevyhnutné posudzovať procesné kritériá úspechu, či neúspechu účastníkov. Nebolo preukázané, že by odporca svojím správaním zapríčinil späťvzatie návrhu. Na druhej strane navrhovateľ vzal bez akéhokoľvek odôvodnenia návrh v celom rozsahu späť, čím procesne zavinil zastavenie konania. Navrhovateľ nedosiahol v súdnom konaní to, čo od odporcu očakával, preto tento stav je potrebné považovať za jeho procesný neúspech.

Navrhovateľ až po odpore vedľajšieho účastníka a oboznámením sa s jeho obsahom zobral návrh v celom rozsahu späť, čo nasvedčuje tomu, že vstup vedľajšieho účastníka do konania naplnil svoj primárny účel, teda ochranu práv žalovaných spotrebiteľov. Zároveň podotkol, že vedľajší účastník môže preukázať, že v množstve súdnych sporov pôsobil už vstup vedľajšieho účastníka aj bez vyjadrenia vo veci samej proti navrhovateľovi odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku vzal návrh na začatie konania späť. Navrhovateľ po tom, čo mu je doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, prípadne po tom, čo vstup vedľajšieho účastníka do konania zistí iným spôsobom, plošne berie návrhy na začatie konania späť.

Preto o náhrade trov konania mal prvostupňový súd rozhodovať podľa § 146 ods. 2 vety prvej O. s. p., pričom vedľajšiemu účastníkovi mal priznať náhradu trov konania. Zaiste by bolo ideálne, ak by združenie malo "vlastný aparát", odborne vzdelaný personál znalý všeobecne záväzných právnych predpisov a judikatúry súdov. Je ale otázne, kto by mal tento „aparát“ kvalifikovaných pracovníkov zaplatiť.

V prípade, že sa odvolací súd nestotožní s právnou argumentáciou vedľajšieho účastníka navrhuje, podľa § 109 ods. 1 písm c) O. s. p. prerušiť toto konanie a požiadať Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach formulovaných v odvolaní, ktoré považuje za otázky zásadného významu pre existenciu Združení.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril navrhovateľ. Napadnutý výrok o trovách konania žiadal podľa § 219 O. s. p. potvrdiť ako vecne správny. Poukázal na to, že cieľom Združení na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, ich zastupovanie v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka.

Podľa navrhovateľa vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, pretože má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie.

Poukázal na dôvodovú správu k zák. č. 384/2008 Z. z.. Navrhovateľ je toho názoru, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1, 2 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. uznesenie okresného súdu v napadnutej časti tretieho výroku zmenil podľa § 220 O. s. p. V ostatnej časti uznesenie nie je dotknuté.

Z obsahu spisu je zrejmé, že navrhovateľ zobral bez udania dôvodu návrh späť potom, čo vedľajší účastník podal odpor proti platobnému rozkazu a argumentoval voči nároku uplatňovanému navrhovateľom.

Z procesného hľadiska preto platí, že zastavenie konania zavinil navrhovateľ a pri rozhodovaní o trovách konania je potrebné aplikovať ust. § 146 ods. 2 prvej vety O. s. p., ktoré ustanovenie predstavuje špeciálnu úpravu pred ustanovením § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p.. Súd je povinný skúmať pri rozhodovaní o trovách konania, či nie sú splnené podmienky na aplikáciu daného ustanovenia, čo v danom prípade zo strany okresného súdu síce splnené bolo, avšak okresný súd dospel k nesprávnemu záveru keď vyslovil, že náhrada trov vedľajšiemu účastníkovi nepatrí. Pre rozhodnutie o trovách konania v takomto prípade nie je podstatný výsledok sporu a aj keď citované ustanovenie nič nehovorí o účelnosti trov, aj v takomto prípade súd posudzuje účelnosť trov.

Odvolačný súd sa stotožňuje s argumentáciou vedľajšieho účastníka uvedenou v odvolaní, ktorá je zhodná so všetkými doterajšími jeho odvolaniami, ktoré rozhodujúci senát riešil. Rovnaká je aj argumentácia navrhovateľa vo vyjadrení k tomuto odvolaniu, čo iste je obidvom stranám sporu veľmi dobre známe, keďže ide o veľké množstvo rozhodnutí, ktoré navyše sú uverejnené aj na webovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR. Je kontraproduktívne bližšie opakovať argumenty obidvoch účastníkov konania, ktoré sú totožné.

Z hľadiska aplikácie ustanovenia § 146 ods. 2 O. s. p. je nepochybné, že vedľajší účastník má nárok na náhradu trov konania v zmysle citovaného ustanovenia, navyše, z obsahu spisu je zjavné, že k späťvzatiu návrhu na začatie konania nedošlo z dôvodu, ktorý by navrhovateľ ozrejmil, preto sa možno domnievať, že sa tak stalo z dôvodu námietok vyslovených vedľajším účastníkom v odpore. Vstup vedľajšieho účastníka do konania nebol preto bezúčelný a patrí mu náhrada trov konania, pretože aj vedľajší účastník má rovnaké práva ako každý účastník sporu, môže sa dať zastupovať advokátom, z hľadiska rovnosti zbraní je potrebné na túto skutočnosť prihliadnuť a nie je žiadny dôvod na to, aby súd právo na zástupcu posudzoval u navrhovateľa inak ako u vedľajšieho účastníka.

Preto odvolací súd uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách prvostupňového konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu zmenil a priznal mu náhradu trov prvostupňového konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vypočítaných podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov v znení účinnom do 30.06.2013, a to celkom vo výške 88,30 eur v zložení: odmena za 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/) a odpor z 5.11.2012 (§ 14 ods. 1 písm. b/) - za každý úkon odmena po 36,52 eur (tarifná odmena za zastupovanie v zmysle § 10 ods. 1 vyhl. vychádza z hodnoty sporu 556,20 eur bez príslušenstva) + 2x režijný paušál po 7,63 eur. Obidva uplatnené úkony odvolací súd považuje za účelné.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.. V odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník, preto mu patrí náhrada trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby, a to odvolanie. Predmetom odvolacieho konania, ale nebola suma o zaplatenie 556,20 eur, ktorá predstavovala základ pre výpočet trov v prvostupňovom konaní, ale odvolací súd sa zaoberal len nárokom na náhradu trov a jeho výšku. Preto tarifná hodnota veci v odvolacom konaní predstavuje sumu 118,30 eur, z ktorej v súlade s § 10 ods. 1 cit. vyhlášky patrí odmena za jeden úkon právnej služby 16,60 eur a v súlade s ust. § 16 ods. 3 patrí režijný paušál vo výške 7,63 eur, spolu trovy odvolacieho konania 24,23 eur.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.